

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 32. Theophilus Imperator Catholicos persequitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

Saeculum IX. A. C. 830. tanquam Vicarium suum dimittit in Sueciam, ut Legatione a Sacra Sede sibi commissa fungeretur. Ab Imperatore quoque obtinuit, ut Gausberto Monasterium ab ipso in *Wedel* fundato pro loco refugii concederetur. Ausbertus in sua Ordinatione Simon dictus; uti olim Willibrordo Clementis & Winfrido Bonifacii nomen, cum ordinarentur, inditum est. Cum deinde in Sueciam pervenisset tam a Rege quam populo honorifice exceptus Ecclesiam construere & Evangelium publice prædicare coepit, augebaturque in dies Fidelium numerus.

§. XXXII.

Theophilus Imperator Catholicos persequitur.

post. Theoph. lib. II. n. 28. lib. III. n. 1. Sc. 10. In Oriente Michael Balbus Imperator prima Octobris anno octingentesimo vigesimo nono Indictione octava, postquam sceptrum tenuisset annis octo & novem mensibus, vivendi regnandique finem fecerat, eique successerat filius Theophilus, qui annis duodecim imperavit. Is sub Regni auspicia maximum Justitiæ imo & Religionis amorem præsetulit; sed non multo post, apertius quam parens suus, se sacrarum imaginum hostem professus, eas non solum coli, sed etiam pingi aut servari prohibuit. Ergo picturæ

picturæ in Ecclesiis rursus delentur, & Sæculum IX.
 Sanctorum loco simulacra animalium, A.C. 830.
 aviumque efformantur. Plurimæ ima-
 gines publice flammis traduntur, carce-
 res implentur viris Catholicis, pictori-
 bus, monachis, Episcopis. Nullos au-
 tem atrocius quam monachos Imperator
 insectabatur; prohibuit, ne civitates in-
 trarent, nec ruri conspicerentur, unde
 multis fame pressis & rerum omnium
 subsidio destitutis moriendum fuit. Ali-
 qui interim vestem mutarunt, ut tuto in
 lucem prodire liceret, animum in suo In-
 stituto perseverandi retinentes. Alii in
 teporem extremum lapsi sunt. Itaque
 Monasteria facta sunt Monachorum ibi
 perseverantium sepulchra, aut Sæcula-
 rium tecta. Porro in omnibus pagis con-
 stituti erant ab Imperatore quæstores, ut
 injunctas multas exigent a cunctis, qui
 Sanctas imagines nolebant abjicere.

vit. S. Joan.
4. Nov. c. 47.
post. Theoph.
n. 5.

At vero Theophilus Imperator nec
 Theodoram uxorem, nec Theodistam so-
 crum suam eo adducere potuit, ut cul-
 tum imaginum desererent. Erant Theo-
 philo quinque filiæ, quibus avia sæpius-
 cule ad se vocatis, datis munusculis,
 blandiebatur, tum dilapsa familia solas
 nacta exhortabatur, ut Hæresim patris
 sui constanter rejicerent, & tota vita sua
 Sanctas imagines venerarentur. Hæc
 dicens, suas icones, quas in cista custo-

Hist. Eccles. Tom. XI. S die-

Sæculum IX. diebat, proferebat & ad os deductas oscu-
A. C. 830. labatur. Quadam die Imperator ex fi-
 liabus quæsiuit, an suavis esset & jucun-
 da avia, & quæ dona ab ea accepissent.
 Omnium natu minima, nomine Pulche-
 ria, *dulcissima*, inquit, *poma nobis apposuit.*
 Tum numerum & genus explicat, & pu-
 ellari simplicitate, quæcunque viderat,
 effutens, *habet etiam*, ait, *in cista ma-*
gnam copiam puparum, quas capiti impo-
nit, & osculatur. Intellexit Imperator
 quid rei hoc esset; dissimulavit tamen,
 quoniam verebatur socrum, & ejus ob-
 jurgationes pertimescebat. Nam ea
 Theophilo anili libertate loquebatur, &
 publice arguebat, quod Catholicos per-
 sequeretur. Denique ipsa prope sola au-
 debat exprobrare, quantum cuncti ejus
 sævitiam averfarentur. Ipse tunc nihil
 movit, contentus cavere, ne filia tam
 frequenter ac antea ad aviam inviserent.

Verfabatur in Regia homo ridiculus
 & pusillæ staturæ, cui nomen Denderis.
 Is suis ineptiis risum non nunquam Im-
 peratori movebat. Aliquando cellas
 Theodoræ Imperatricis temere ingressus
 vidit eam Sacras imagines osculantem &
 devotionis causa ori admoventem. Per-
 contatur quid hoc esset & ad eas conspi-
 ciendas proxime accedit. *Sunt*, dixit
 Imperatrix, *pupæ meæ elegantissimæ.* Illi-
 co Denderis ad Imperatorem digreditur
 tunc

tunc mensæ accumbentem, atque inter-roganti, unde veniret, dixit, se a suavissima Matre sua redire (hoc nomine Imperatricem compellare solebat) quam elegantissimas pupas, subter cervicali absconditas, producentem vidisset. Assensus est Imperator, quid diceret, atque, mensa remota, ira ardens ad Imperatricis conclave gressum præcipitat, convicia ingerit, idolorum Cultricem appellat, & quid sannio domesticus ad se detulisset exprobrat. Illa, *non est*, inquit, *Domine, quod putas. Ante speculum stabamus ego & puellæ meæ, viditque stultus ille vultus nostros, quos reddebat.* His dictis Imperatorem mitigavit, & Denderim virgis haud perfunctorie castigari jussit, ut exinde de elegantissimis pupis filere disceret.

Non defuere viri Catholici, qui contra Imperatoris molimina Sacras Imagines constanter defenderent, quos inter Monachi ex Monasterio S. Abraham emicuerunt. Monstrabant ex Testimonio Patrum, præsertim S. Dionysii, S. Hierothei, S. Irenæi, vitam Monasticam non esse novum inventum. Atque ut probarent, imagines a temporibus Apostolorum fuisse receptas, referebant, vultum Sanctæ Virginis a S. Luca in tabella depictum, & Jesu Christi imaginem, quam ingenti prodigio ipse linteo impref-

Sæculum IX.

A. C. 830.

Theodora
Imperatrix.*ibid. n. 2.*

Sæculum IX.
A. C. 830.

pressisset. Nemo enim erat illa ætate, qui hæc facta in dubium vocaret. Imperator ea libertate offensus varie excruciatos Constantinopoli ejecit. Ipsi in loca Ponto Euxino vicina confugerunt, ubi ex vulneribus (quippe flagris immenem in modum cæsi fuerant) decesserunt. Corpora eorum diu insepulta nihilominus servata, & post hæc honore Reliquiis Martyrum exhiberi solito culta sunt.

n. 13. V.
Bolland. 23.
Febr. to. 5.
p. 392.

Theophilus Imperator maxime in pictores, qui imagines effingebant, furorabat. Hinc quemdam Monachum, nomine Lazarum, tunc illius artis peritissimum, postquam eum nec blanditiis nec minis a sententia dimovere potuisset, flagris tam crudelem in modum concidit, ut fluente sanguine carnis quoque partes avellerentur, & nemo crederet, ejus vitam conservari posse. Nihilominus, cum in carcere vires utcunque recepisset, Sanctos pingere denuo cœpit. Hac re ad Imperatorem delata præcepit, ut ejus utriusque manus volæ laminis ferreis candentibus exurerentur, quo facto tortores semivivum relinquunt. Tandem Imperatricis aliorumque virorum magna auctoritate pollentium precibus datum, ut e carcere dimitteretur. Ille ad Ecclesiam S. Joannis *Phoberos* confugit, ibique latuit. Quamvis vero acceptis plagis manus læsæ essent, pinxit S. Joannis imaginem

ginem, longo post tempore asservatam, qua admota languidi curabantur. Laza-
 rus compluribus annis Theophilo Impe-
 ratori superstes fuit.

Sæculum IX.
 A. C. 830.

§. XXXIII.

Seditio in Ludovicum Imperatorem.

In Francia contigit, ut Ludovicus Impe-
 rator animi imbecillitate fortem prope
 inauditam sibi conscisceret. Cum ex Er-
 mingarde prima uxore sua tres filios su-
 scerpisset, eos omnes Reges nominavit, Lo-
 thario primogenito ad societatem Impe-
 rii adlecto Italiam dedit, Aquitaniam Pi-
 pino natu secundo, & tertio, cui nomen
 Ludovicus, Bavariam. At matre ipso-
 rum elata, Juditham duxit, quæ ei anno
 octingentesimo vigesimo tertio filium
 quartum peperit, dictum Carolum. Igi-
 tur huic quoque Mater regnum quære-
 bat, eique Ludovicus Imperator anno
 octingentesimo vigesimo nono sub Regni
 nomine illam provinciam, quæ tunc Ale-
 mannia dicebatur, nimirum Regiones,
 quas Rhenus superior alluit, Rhœtiam,
 & Burgundiæ partem dedit, Lothario &
 Ludovico præsentibus, qui in eam rem
 consentire videbantur. Quin imo pol-
 licitus est Lotharius, se Caroli Defenso-
 rem futurum. Verum brevi eum pro-
 missi poenituit, & Imperator seu verius
 Juditha, ut partes suas contra filios pri-
 mo

Sup. lib.
 XLVI. §.
 27.

Theog. c. 35.
 Nithard. l. I.
 Astron. an.
 829.
 Ann. Egin.
 829. vit. Wa.
 læ. n. 7. to 5.
 Ad. SS.
 Ben. p. 496.